

MESTO KOŠICE

Materiál na zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Košiciach

Názov materiálu	Prerokovanie protestu prokurátora proti VZN č. 173
Predkladá	Ing. Jaroslav Polaček, primátor mesta Košice
Spracovateľ	Oddelenie právne a majetkové, referát právny a legislatívny
Dátum zasadnutia	12. 12. 2019
Číslo spisu	MK/A/2019/22427
Uznesenie	MZ MR

Návrh
na uznesenie Mestského zastupiteľstva v Košiciach

Mestské zastupiteľstvo v Košiciach podľa § 27 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov

n e v y h o v u j e

protestu prokurátora proti ustanoveniam § 4 ods. 2 písm. c), § 4 ods. 3 písm. b) a § 5 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 všeobecne záväzného nariadenia mesta Košice č. 173 o pravidlách času predaja v obchode a času prevádzky služieb na území mesta Košice.

Informácia o proteste prokurátora

Mestu Košice bol dňa 28. 10. 2019 doručený protest prokurátora proti konkrétnym ustanoveniam všeobecne záväzného nariadenia mesta Košice č. 173 o pravidlách času predaja v obchode a času prevádzky služieb na území mesta Košice (ďalej len „VZN č. 173“).

Protestom prokuratúra napáda nasledujúce ustanovenia:

1. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) VZN č. 173, ktoré na území mestskej časti Košice – Staré mesto určuje prevádzkovú dobu „v predajniach, ktorých sortiment zahŕňa alkoholické nápoje alebo **v predajniach, v ktorých okrem sortimentu zahrňujúceho alkoholické nápoje sa súčasne vykonáva pohostinská činnosť, pričom tieto predajne nie sú primárne zamerané na prevádzkovanie pohostinskej činnosti** (vrátane diskontov)“.

Prokuratúra vytýka mestu, že diskriminuje podnikateľov, keď ich delí na tých, ktorí vykonávajú pohostinskú činnosť primárne, a tých, ktorí ju nevykonávajú primárne, pričom tí, ktorí pohostinskú činnosť nevykonávajú primárne, majú prísnejšie stanovené otváracie hodiny. Podľa prokuratúry zavedenie takého rozlišovania nemá oporu v žiadnom právnom ustanovení a nie je vymedzené konkrétnymi kritériami, a preto normatívna úprava uvedenej problematiky je svojvoľná a tým diskriminačná, obmedzujúca právo podnikat'.

Napadnutým ustanovením sú vyčlenené prevádzky, ktoré sú označené ako „predajne, ktorých sortiment zahŕňa alkoholické nápoje“, hoci aj popri predaji prevádzkujú pohostinskú činnosť, ak táto nie je ich primárnou činnosťou. Máme za to, že ide o všeobecné určenie prípadov rovnakého druhu neurčitého počtu, ktoré mesto má právo regulovať, ak je dôvod takéhoto vyčlenenia legitímny. V tomto prípade legitímnym dôvodom je vyčlenenie prevádzok, nazývaných bežne diskonty. Dôvodom prísnejšej regulácie, resp. určenia osobitného času predaja pre tieto prevádzky, bola požiadavka zo strany verejnosti, ktorá si niektoré narušenia verejného poriadku v mestskej časti Košice – Staré mesto spájala s činnosťou zákazníkov diskontov. Ak prevádzka primárne prevádzkuje pohostinskú činnosť, zákazníci zakúpený alkohol konzumujú priamo v prevádzke. Ak si však zákazníci zakúpia alkohol v predajni (čiže prevádzke, ktorá je zameraná najmä na predaj tovaru, nie na prevádzkovanie pohostinskej činnosti), tento tam zvyčajne neskonzuujú a stáva sa, že ku konzumácii tam zakúpeného alkoholu dochádza neďaleko predajne, na verejnom priestranstve, s čím súvisia aj narušenia verejného poriadku.

Ide o osobitný typ prevádzky, pričom vo všeobecnosti je zrejmé, ktoré prevádzky možno pojmom diskont označiť. Takýto pojem však nie je v právnom poriadku Slovenskej republiky definovaný. Pri prijímaní VZN č. 173 boli takéto prevádzky definované, resp. v ustanovení § 4 ods. 2 písm. c) subsumované pod výraz „predajne, ktorých sortiment zahŕňa alkoholické nápoje“. Verejnosti aj majiteľom tzv. diskontov bolo zrejmé, že sa jedná najmä o diskonty, ale aj iné predajne, kde je možné zakúpenie alkoholických nápojov. V snahe obísť uvedené ustanovenie majitelia takýchto predajní (resp. len diskontov) prehlásili, že servírujú aj kávu, resp. čaj, preto ich prípad nemožno posudzovať ako predajňu alkoholických nápojov. Namietali, že ponúkajú aj pohostinské služby a preto žiadali, aby ich prevádzky boli pri určovaní otváracích hodín klasifikované ako prevádzky vykonávajúce pohostinskú činnosť. Na základe uvedeného bolo dotknuté ustanovenie precizované a v súčasnosti stanovuje osobitné prevádzkové hodiny nielen pre predajne, ktorých sortiment zahŕňa alkoholické nápoje, ale aj pre predajne, v ktorých okrem sortimentu zahrňujúceho alkoholické nápoje sa súčasne vykonáva pohostinská činnosť, pričom tieto predajne nie sú primárne zamerané na prevádzkovanie pohostinskej činnosti. Máme za to, že takéto predajne sa líšia od prevádzok primárne poskytujúcich pohostinskú činnosť, najmä s ohľadom na to, kde po zakúpení alkoholického nápoja dochádza k jeho konzumácii.

Mesto má právo v rámci svojej samosprávnej pôsobnosti určovať prevádzkový čas vzhľadom na rôznu činnosť prevádzok, berúc do úvahy dopad takejto činnosti na verejný poriadok. Preto napadnuté ustanovenie nemožno považovať za diskriminačné, upravuje prípady rovnakého druhu neurčitého počtu, pričom cieľ regulácie a teda obmedzenia podnikateľskej činnosti je legitímny (obmedziť konzumáciu alkoholu na verejnosti).

2. Ustanovenie § 4 ods. 3 písm. b) VZN č. 173, ktoré určuje neobmedzenú **prevádzkovú dobu čerpacích staníc a autoumyvárni**, s výnimkou autoumyvárni na území mestskej časti Košice – Sídliisko KVP.

Podľa prokuratúry ide o neoprávnený zásah do práva na podnikanie, ktorý je v rozpore s požiadavkou na normatívnosť právneho textu.

S uvedeným tvrdením prokuratúry nemožno súhlasiť. Požiadavka na normatívnosť právneho textu vyžaduje, aby určité pravidlo platilo pre všetky prípady rovnakého druhu neurčitého počtu. V rámci požiadavky na normatívnosť je však možné napríklad vzhľadom na špecifický charakter územia mestskej časti Košice – Staré mesto regulovať prevádzky na jej území odlišne od prevádzok nachádzajúcich sa mimo územia tejto mestskej časti, hoci by sa inak jednalo o rovnaký typ prevádzok. Prípustným dôvodom je, že sa nachádzajú na území Starého mesta, kde je potrebná iná regulácia. Máme za to, že obdobne je možné určiť odlišné pravidlo pre inak rovnaké podnikateľské subjekty z dôvodu, že sa nachádzajú na území mestskej časti Košice – Sídliisko KVP. Ak mesto na území mestskej časti Košice – Sídliisko KVP stanovilo pre všetky autoumyvárky otváracie hodiny odlišne ako na území ostatných mestských častí, neporušilo tým požiadavku normatívnosti právneho textu.

3. Ustanovenie § 5 VZN č. 173, ktoré upravuje **oznamovaciu povinnosť** podnikateľov ohľadom určenia a zmeny otváracích hodín.

Podľa prokuratúry je mesto v zmysle splnomocňovacieho ustanovenia § 4 ods. 5 písm. a) bod 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov oprávnené stanoviť všeobecné pravidlá predajného či prevádzkového času, avšak nie ukladať konkrétne povinnosti podnikateľským subjektom. Stanovením oznamovacej povinnosti podľa prokuratúry mesto prekročilo svoje oprávnenie.

S uvedeným tvrdením nesúhlasíme. Oprávnenie stanoviť pravidlá predajného či prevádzkového času v sebe zahŕňa oprávnenie v rámci týchto pravidiel určiť aj oznamovaciu povinnosť vo vzťahu k stanovenému predajnému či prevádzkovému času. Tento názor je podporený aj rovnakým názorom Krajského súdu v Bratislave, ktorého rozsudok bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/80/2015, v ktorom sa uvádza: „Podľa krajského súdu, z uvedeného ustanovenia totiž výslovne vyplýva, že oprávnením obce je určovať pravidlá času predaja v obchode a času prevádzky služieb. V rámci stanovenia týchto pravidiel podľa názoru krajského súdu nie je vylúčené uložiť podnikateľom oznamovacie povinnosti v súvislosti s evidenciou jednotlivých prevádzok a ich prevádzkovou dobou.“

3. Záver

Napadnuté ustanovenia VZN č. 173 majú normatívnu nediskriminačnú povahu a sú prijaté v súlade s oprávnením mesta vydávať všeobecne záväzné nariadenia v rámci jeho samosprávnej pôsobnosti. Preto navrhujeme protestu prokurátora nevyhovieť.

Košice 7. 11. 2019

Spracoval: referát právny a legislatívny